

**Міністерство освіти і науки України
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
Національний університет фізичного виховання і спорту України
Полтавський державний медичний університет
Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника
Громадська організація «Всеукраїнська асоціація фізичної медицини,
реабілітації і курортології»
National University of Science and Technology Politechnica of Bucharest
(Romania)
CITY University of London (United Kingdom)
Vilnius University (Lithuania)
Vrije Universiteit (Belgium)
Strasbourg University (France)**



**ФІЗИЧНА РЕАБІЛІТАЦІЯ ТА
ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНІ ТЕХНОЛОГІЇ:
РЕАЛІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ**

**Збірник наукових матеріалів ІХ Всеукраїнської науково-практичної
конференції з міжнародною участю**

15 листопада 2023 року

Полтава 2023

- забезпечувати відповідність реабілітаційних заходів функціональним можливостям та потребам пацієнта;
- допомагати пацієнту розуміти власні потреби, обговорювати та формулювати цілі, пояснювати програму фізичної реабілітації;
- проводити оперативний, поточний та етапний контроль стану пацієнта відповідними засобами й методами та документувати отримані результати;
- ефективно реалізовувати програму фізичної реабілітації;
- навчати пацієнта самообслуговуванню/догляду, профілактиці ускладнень, захворювань, травм та неповносправності, здоровому способу життя;
- шукати шляхи постійного покращення якості реабілітаційних послуг;
- адаптувати свою поточну практичну діяльність до змінних умов.

Розуміння патофізіологічних процесів допоможе реабілітологам підібрати оптимальні методи лікування та реабілітації для пацієнтів різної категорії. Знання патофізіології дозволить реабілітологам передбачити можливі ускладнення та реагувати на них вчасно, запобігаючи подальшому загостренню стану пацієнта.

Література

1. Атаман О. В. Патологічна фізіологія в запитаннях і відповідях: навч. посіб. /О. В. Атаман. – Вид. 4-те, [стер.]. – Вінниця: Нова Книга, 2010. – 511 с. – ISBN 978-966-382-278-5.

2. Грейда Б. П. Патологічна анатомія і фізіологія при хворобах органів та систем: [навч. посіб.] / Б. П. Грейда, А. М. Войнаровський, Ю. М. Валецький. – Луцьк: Волинська обласна друкарня, 2014. – 328 с. – ISBN 966-8468-81-3.

3. Патологічна фізіологія: підручник / за ред. А. І. Березнякової. – Вид. 2-ге, перероб. та доп. – Вінниця: Нова Книга, 2018. – 324 с. – ISBN 978-966-382-092-7.

Марченко С.М., завідувачка світлотехнічного відділення

Боголюб М.А., студент

«Полтавський політехнічний фаховий коледж

Національного технічного університету

«Харківський політехнічний інститут»

Левков А.А., к.мед.н., доцент

Національний університет

«Полтавська політехніка імені Юрія Конратюка»

ПОПУЛЯРИЗАЦІЯ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ ТА ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ОСВІТІ

Здоров'язбережувальні технології – це система заходів, спрямованих на збереження і зміцнення фізичного, психічного, емоційного, морального і соціального здоров'я об'єкта і суб'єкта освітнього процесу. Особливу увагу в

освітнянських закладах оздоровлення та відпочинку було приділено організації виховної роботи, спрямованої на загартування школярів, формування в них навичок здорового способу життя, виховання у дітей почуття патріотизму, відродження національних традицій.

Здоров'язберігаючі педагогічні технології застосовуються у різноманітних видах діяльності і представлені як технології збереження і стимулювання здоров'я, динамічні паузи, рухливі і спортивні ігри, релаксація, пальчикова гімнастика, гімнастика для очей, дихальна гімнастика та гімнастика пробудження, руханка під музичний ритм, ранкова гімнастика та розтяжка перед робочим процесом.

У процесі реалізації змісту освіти навчальні заклади використовують такі групи педагогічних технологій: технології пояснювально-ілюстративного навчання, орієнтовані на реалізацію репродуктивного рівня сформованості універсальних навчальних дій, головними методами яких є пояснення в поєднанні з наочністю, адомінуючими видами діяльності – слухання і запам'ятовування. Пояснювально-ілюстративні технології обмежують можливості принципів індивідуалізації і диференціювання навчання; технології особистісно-орієнтованого навчання, які реалізуються на основі особистісно-орієнтованого підходу, використовуються з урахуванням індивідуальних особливостей розвитку особистості, спрямовані на реалізацію продуктивного і креативного рівнів сформованості універсальних навчальних дій; технології розвивального навчання, які будуються на основі активізації навчання, мотивації учнів/студентів, включення внутрішніх механізмів особистісного розвитку, спрямовані на реалізацію креативного рівня сформованості універсальних навчальних дій, на цілісний гармонійний розвиток особистості; технології проблемного навчання, які дозволяють закріпити теоретичні знання на практиці, перейти від репродуктивного та продуктивного засвоєння змісту освіти до креативного, за якого зростають показники творчого мислення і пізнавальної активності учнів/студентів.

Серед інноваційних технологій, сутність яких полягає в оновленні змісту, методів, форм навчання і виховання, модернізації організації спільної діяльності викладача і учня/студента з метою підвищення ефективності, результативності та якості освіти, найчастіше використовуються технології розвитку критичного мислення; контекстного навчання; імітаційного навчання (акцент на активних методах навчання з урізноманітненням ролей учнів/студентів); модульного навчання (організація навчання «блоками» з обов'язковим контролем кожного модуля); інтерактивного навчання, навчання дією, навчання у співпраці; дистанційного навчання (використання можливостей інформаційно-комунікаційних засобів).

Здоров'язберезувальні умови організації освітнього процесу:

- Сприятливі умови навчання/виховання дитини в закладі освіти (відсутність стресу, адекватність вимог, доцільність методик навчання і виховання).
- Оптимальна організація навчального процесу (відповідно до вікових, статевих, індивідуальних особливостей і гігієнічних вимог).

- Необхідний, достатній і раціонально організований руховий режим.

Здоровий спосіб життя – це раціональне та ефективне використання власних життєвих ресурсів. Збалансований робочий час та правильні навантаження на організм.

Для компоненту здорового способу життя можна віднести емоцій стан. Щоб його покращити можна: зайнятися спортом, збалансувати харчування, покращити сон, звернути увагу на читання книг та розвиватися у фінансовій сфері. Розподілити день на періоди. Розвивати інші сфери життя такі як: психологічні, духовні та фізичні якості. Прикрасити своє життя емоційними красками.

Література

1. <https://naurok.com.ua/stattya-zdorov-yazberigayuchi-tehnologi---mogutniy-zasib-formuvannya-cinnisnogo-stavlennya-uchniv-do-vlasnogo-zdorov-ya-96996.html>
2. <https://dduvs.in.ua/tag/populyaryzatsiya-zdorovogo-sposobu-zhyttya>

Рибалко Л.М., д.пед.н., професор

Горошко В.І., к.мед.н., доцент

Національного університету

«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

МЕТОД «FLIPPED CLASSROOM» В НАВЧАЛЬНИХ ПРОГРАМАХ ФІЗИЧНОЇ ТЕРАПІЇ

Сучасна медична практика ставить перед фахівцями у напрямку терапії та реабілітації надзвичайно важливі завдання. Вони повинні забезпечувати пацієнтів якісною та компетентною медичною допомогою, сприяючи відновленню функціональності та покращенню якості життя. У цьому контексті, навчання та підготовка студентів у цій галузі відіграють вирішальну роль. Фізична терапія включає в себе різноманітні методи та техніки, спрямовані на відновлення фізичної функціональності пацієнтів, реабілітацію після різних захворювань та травм. Із урахуванням стрімких змін у медичній практиці та постійного технологічного прогресу, вимоги до фахівців у цій сфері постійно ростуть. Навчання студентів повинно відповідати найсучаснішим стандартам та вимогам. Забезпечення студентів актуальними знаннями та навичками є запорукою успішної практичної діяльності та надання якісної медичної допомоги у майбутньому. У цій науковій роботі розглянуто один із інноваційних підходів до навчання студентів фізичної терапії, який дозволить на думку автора підвищити якість підготовки фахівців та відповісти на сучасні виклики у цій галузі. Інтерактивне навчання включає в себе використання віртуальної реальності, симуляторів, та комп'ютерних програм, які дозволяють студентам отримувати практичний досвід у контрольованому середовищі. Це також робить навчання більш доступним та гнучким. Важливим аспектом нових підходів до